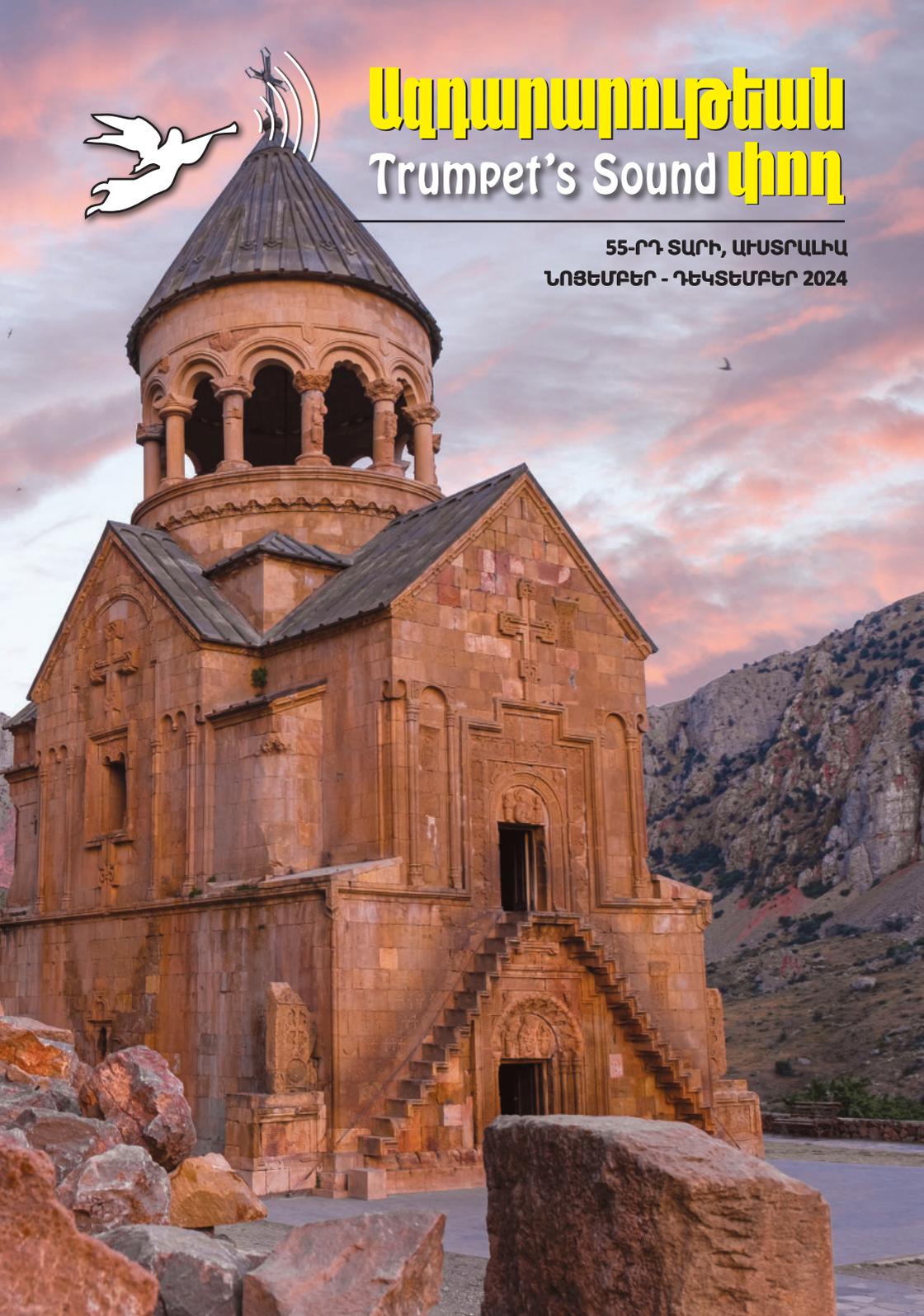

Ազդարարության Trumpet's Sound փող

55-րդ ՏԱՐԻ, ԱԲՏՐԱԼԻԱ
ՆՈՅՏԱԲԵՐ - ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 2024

«ԱԶԳԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՓՈՎ»
Երկամսյա հոգեւոր թերթ

Պատասխանատու խմբագիր՝
հովիւ Հրաչ Գույուճեան

ACM AUSTRALIA
PO BOX 1593,
CHATSWOOD NSW 2057
EMAIL: hkiujian@acmaust.org
URL: www.acmaust.org

Աղօթքի նիւթեր

- Շնորհակալութի՛նս յայտնեցէք Տիրոջը, որ բարի է Իրեն ծառայելը:
- Փա՛ռք տուէք Տիրոջը, որ Իր օգնութեամբ աւարտեցինք եւս մէկ տարի:
- Աղօթեցէ՛ք Հայաստանի 750 մանուկներու համար, ովքեր Տիրոջ ծննդեան բարի լուրը պիտի լսեն:
- Աղօթեցէ՛ք մեր աշխատակիցներու համար, ովքեր Մոլտովա պիտի մեկնին՝ CMIAID-ին օգնելու Սուրբ Ծննդեան միջոցառումներու մէջ:
- Աղօթեցէ՛ք հովանաւորչութեան կարիք ունեցող բազմաթիւ ընտանիքներու համար:
- Աղօթեցէ՛ք 26-րդ բեռնարկի ճանապարհ դնելու ֆինանսական միջոցներու հայթայթման համար:
- Աղօթեցէ՛ք ACM-ի տնօրէններու իմաստութեան համար, մինչ աշխարհը դժուար ժամանակներու մէջ կ'ապրի:

Բովանդակութիւն

Աւետարանը 3
Հովիւ՝ Հրաչ Գույուճեան

Դատարկ ձեռքեր 4
Նէլլ Պուբման

Հարցեր Ամբակումէն 6
Տոն Սթորմը

Ապաշխարութիւն (3) 9
Երրճ Հատէք

Նարկիզներու պարտեզը 13
Քաղուածք

Տունը մտնելվ տեսան Մանուկը 15
Տօթթ.՝ Դանիել Ելէյնս

Կազմի նկարը՝ Նորավանք, Հայաստան

Սոյն թերթի ծախսերը կը հոգացուի հաւատացեալներու սրտաբուխ նուէրներով:

Աւետարանը

Եսայի 9:6

Ի՞նչ է Աւետարանը

Այն բարի լուրն է, որ Քրիստոս ծնաւ Բեթլեհեմի մէջ՝ մարդկութեանը փրկութիւն բերելու համար:

Դարձեալ Սուրբ Ծննդեան շրջանն է՝ իր բոլոր խնջոյքներով, տօնակատարութիւններով, գնումներով եւ նուէրներով: Մենք՝ հաւատացեալներս, երբեմն կը մոռնանք, որ այս ամէնուն պատճառը Քրիստոսն է, ոչ թէ՛ տօնածառը կամ կաղանդ պապան:

Երբեւէ պատկերացուցա՞ճ էք աշխարհը առանց Քրիստոսի կամ քրիստոնէութեան, առանց ներման, կարեկցանքի կամ Հօր սիրոյն: Մինչ կը նայինք աշխարհի մէջ տիրող իրավիճակներուն, մենք կը հասկնանք, թէ ինչու Յիսուսը պէտք է գար.

- Ան եկաւ մեղքի գերութենէն մեզ ազատելու համար,
- Ան եկաւ, որպէսզի կեանք ունենանք եւ ալ աւելի ունենանք,
- Ան եկաւ յաւիտենականութեան յոյս տալու համար,
- Ան եկաւ, որպէսզի յոյսի մէջ ապրինք՝ ազատ այս աշխարհի խաւարէն:

Աւետարանի բարի լուրի պատճառով.

- Ես կրնամ աղաղակել՝ «Աբբա՛ Հայր»:
- Ես կրնամ Քրիստոսով ուրախանալ:
- Ես յաղթանակ ունիմ մեղքի նկատմամբ:
- Ես փրկագնուած եմ Գառնուկի արիւնով:
- Ես Անոր ոչխարն եմ, եւ Ան իմ Հովիւս է:
- Ես կրնամ Սուրբ Ծնունդը տօնել՝ երկրպագելով Իրեն հոգիով ու ճշմարտութեամբ:

Կ'աղօթեմ որ դուք, ձեր ընտանիքը եւ եկեղեցին օրհնեալ Սուրբ Ծնունդ ունենայ:

Հ. Գ.

Դատարկ ձեռքեր

«Հասն զի հաւատքով կը քալենք ու ո՛չ թէ երեւոյթով» (Բ Կորնթ. 5:7)

Երբ դատարանին մէջ հարցուցին, թէ ի՞նչ է հաւատքը, տղայ մը պատասխանեց ըսելով. «Հաւատքն այն է, երբ կը հաւատաս բանի մը, որը գիտես ճշմարիտ չէ»: Սիրելիներս, արդեօ՞ք սա հաւատք է: Ո՛չ, իհարկէ ոչ: Բայց մենք պետք է խոստովանինք, որ շատ մարդիկ, ոչ միայն մանուկները, չեն հասկնար թէ ինչ նկատի ունինք, երբ հաւատքի մասին կը խօսինք, եւ նոյնիսկ շատ հաւատացեալներու համար դժուար է հասկնալ, թէ ինչու Աստուած մեզ կանչած է այս ճանապարհով քալելու: Ուստի, եկէ՛ք պահ մը խորհրդածենք հաւատքի մասին:

Առաջին բանը, որ պետք է յստակացնել, այն է, որ մեր հաւատքը Անձի հանդէպ է: Հաւատքն ունի հասցէ, նպատակակէտ: Մենք կը վրստահինք Աստուծոյ: Սա շատ աւելին է, քան պարզապէս հաւատալը, որ Ան գոյութիւն ունի: Հաւատքը Իրեն վստահիլ եւ Իրմէ կախում ունենալ է, հաւատալ, որ Ան հաւատարիմ է եւ Իր բոլոր խոստումները ճշմարիտ են:

Տեր Յիսուսի հանդէպ մեր ունեցած հաւատքի մասին խորհելու ժամանակ պետք է հաշուի առնենք կարելոր մէկ հանգամանք: Մենք պետք է դատարկ ձեռքերով գանք Իր մօտ: Ի՞նչ կը նշանակէ սա: Աստուածաշունչին մէջ կը կարդանք, թէ ինչպէս երիտասարդ Սաւուղը Սամուէլին այցելեց, բայց մտահոգուած էր, որ իր համար նուէր չունէր (Ա Թագ. 9:7): Սաւուղը կ'ամչնար դատարկ ձեռքերով երթալ: Ան կը զգար, որ պետք է բան մը նուիրէ՝ Աստուծոյ մարդէն խնդրած խրատի դիմաց: Բայց երբ Քրիստոսին կը վստահինք, մենք կ'ընդունինք, որ մեր փրկութիւնը վաստակելու համար ոչինչ չենք կրնար ընել: Եթէ կը մտածենք, թէ արժանի ենք Իր սիրոյն, կամ կրնանք վաստակել այն, այդպիսի ամենաչնչին միտքն անգամ կրնայ խանգարել մեզ՝ Իր փրկարար շնորհքը ճաշակել: Մեր բոլոր մեղքերը ներուելու համար պետք է դատարկ ձեռքերով գանք Իր մօտ եւ լիովին վստահինք Իր մահուանն ու յարութեան բաւարար ըլլալուն: Մենք կը վստահինք Իրեն, քանի որ ոչինչ չենք կրնար ընել՝ մեր անձերը փրկելու համար:

Եկէ՛ք խորհրդածենք: Ինչո՞ւ Աստուած որոշեց հաւատքի միջոցով փրկել մեզ: Ինչո՞ւ մեր կեանքը հաւատքով պէտք է ապրինք: Իսկապէ՛ս հաւատքը լաւագոյն միջոցն է:

Տեսէ՛ք, թէ Պօղոսը ինչ գրեց Հռովմայեցիներուն ուղղուած նամակին մէջ.

«Ասոր համար ժառանգորդ ըլլալը հաւատքէն է, որպէս զի շնորհքով եղած ըլլայ, որ խոստումը հաստատուն ըլլայ բոլոր սերունդին: Ո՛չ միայն անոր՝ որ օրէնքէն է, հապա անոր՝ պէ՛ որ Աբրահամին հաւատքէն է, որ մեր ամէնուն հայրն է» (Հռովմ. 4:16):

Փրկութիւնն ամբողջութեամբ Աստուծոյ գործն է, եւ մենք պարզապէս կը վստահինք Իր կատարածին: Քանի որ Ան կատարած է աշխատանքը եւ այն ամբողջովին շնորհքով է, փրկութեան խոստումը միանգամայն վստահելի է: Երբ կը փորձենք բանի մը հասնիլ, այն յաճախ կ'աւարտի անյաջողութեամբ, բայց Աստուծոյ գործը ձախողութեան հանդիպելու վտանգներ չունի: Ան չի կրնար չիրագործել այն փրկութիւնը, որը աշխարհի արարումէն առաջ նախատեսած էր:

Բայց կայ եւս մէկ պատճառ, թէ ինչու կանչուած ենք հաւատքով ապրելու: Հաւատքը պարզապէս մտային չէ, պարզապէս որոշակի տեղեկութեան հետ համաձայնիլ չէ: Հաւատքը սրտի հարց է, իսկ մեղքը կը խանգարէ հաւատքին: Երբ կը սորվինք հաւատքով քալել, մեր սրտի մէջ եղած մեղքերը ջուրի երես կ'ելլեն: Երբ կը գիտակցինք սա, մենք կը խոստովանինք եւ Սուրբ Հոգիին միջոցով կը յաղթենք ատոնց: Այդպիսով կը սկսինք աւելի ու աւելի Տէր Յիսուսին նմանուիլ:

Մեր հաւատքը կենդանի Աստուծոյ հանդէպ է: Մենք Իրեն կուգանք դատարկ ձեռքերով: Մենք ամբողջովին կը հենուինք Անոր վստահելի ու հաստատուն շնորհքին: Մենք կը սրբագործուինք, երբ կը սորվինք Իր հետ քալել հաւատքի ճամբուն վրայ:

Դաւիթը Սաղմոսներուն մէջ գրեց. *«Աստուծոյ ճամբան կատարեալ է Տիրոջը խօսքերը փորձուած են: Անիկա ամէն իրեն յուսացողներուն ասպար է» (Սաղ. 18:30):*

Նէլլ Պուքման

Հարցեր Ամբակում

Ի՞նչ հարցեր կուտաք

Որո՞նք են այն հարցերը, որոնց համար պատասխաններ կը փնտնենք: Մենք կը նայինք աշխարհին ու կը տեսնենք անո՞ղ բռնությունը: Կը հարցնենք՝ ի՞նչ կ'ընէ կամ պիտի ընէ կառավարութիւնը՝ իրավիճակը շտկելու համար: Գուցէ հարցնենք, թէ Աստուած ի՞նչ կ'ընէ մեզ շրջապատող խնդիրներուն վերաբերեալ:

Այս հարցը բազմիցս տրուած է: Քրիստոսէն աւելի քան 600 տարի առաջ Ամբակում մարգարէն նոյն հարցը Աստուծոյ տուաւ: Ան մտա-հոգուած էր Յուդայի խնդիրներով: Ոգիա թագաւորի օրօք վաճառ-կանները շատ հարստացան: Բայց անոնց ողջ հարստութիւնը արդար քրտինքով չէր: Թէեւ կանչուած էին Աստուծոյ ժողովուրդը ըլլալու, սակայն անոնք իրենց հարստութիւնն ու դիրքը օգտագործեցին աղ-քատ խաւին հարստահարելու համար: Յատկապէս այրիներն ու որ-բերը չափազանց ծանր վիճակի մէջ էին:

Ամբակումը Աստուծոյ աղօթեց: Ան խնդրեց, որ Աստուած բան մը ընէ: Բայց Երկինքը կարծես լուռ էր: Ան հարցուց, թէ քանի՞ անգամ պետք է կանչէ մինչեւ պատասխան ստանալը: Օրէնքն անգոր կը թուար, արդարութիւնը չէր իրագործուեր. ամբարիշտները արդար մարդկանց կը շրջապատէին ու կը խեղաթիւրէին ճշմարտութիւնը: Արդե՞օ՞ք սա ծանօթ իրավիճակ է:

Ամբակումը Աստուծմէ չստացաւ իր ակնկալած պատասխանը: Աստ-ուած ըսաւ, որ Ինքը կը վերահսկէ իրավիճակը: Ան բարեկոնացիներուն պիտի օգտագործէր Յուդայի ժողովուրդին պատժելու համար: Աստուած իրականութեան մէջ պիտի օգտագործէր օտար ուժը՝ իս-րայելցիներուն պատժելու համար, ինչին անոնք չէին կրնար դժգոհել: Բ Օր. 28:49-50-ին մէջ, Եգիպտոսէն Քանան երթալու ճանապարհին, Մովսէսը ժողովուրդին զգուշացուցած էր Տիրոջը հաւատարիմ չ'ըլլա-լու հետեւանքներու մասին:

«Տէրը քու վրայ հեռուէն, երկրի ծայրէն, արծիւի թռչելուն պէս ազգ մը

պիտի բերէ, այնպիսի ազգ մը, որուն լեզուն դուն չես հասկնար, պնդերես ազգ մը, որ ծերերուն պատիւ պիտի չընէ ու տղայոց վրայ գույթ պիտի չունենայ»:

Սակայն Ամբակումին սարսափեցուց այն միտքը, որ Աստուած ինչպիսի ազգի միջոցով պիտի պատժէր Իր ժողովուրդին: Բաբելոնացիները շատ աւելի վատն էին, քան իրենք՝ հրեաները. անոնք դաժան էին, անսիրտ ու հպարտ: Ուստի ան երկրորդ անգամ Աստուծոյ հարցուց: Իր հարցին մէջ կը նկատենք Իսրայէլի Աստուծոյ հանդէպ իր ունեցած ամուր հաւատքը: Երբ ան ըսաւ. «*պիտի չսնունհինք*», ան առ Աստուած իր վստահութիւնը կը յայտնէր, որ Յուդայի ժողովուրդը ապագայ ունի, որ ամբողջ ժողովուրդը պիտի չկործանուի: Բայց Ամբակումը ցնցուած էր այն փաստէն, որ Աստուած հրեաներէն աւելի վատ ազգի մը պիտի օգտագործէր՝ Իր ժողովուրդին պատժելու համար:

Երկրորդ հարցը հետեւեալն էր. ինչպէ՞ս Աստուած աւելի ամբարիշտ ժողովուրդի մը կրնար օգտագործել՝ Յուդային պատժելու համար: Կը թուայ, թէ ճիշտ չէր: Բայց այս հարցը տալու ժամանակ Ամբակումը հասկցաւ, որ գուցէ Աստուծոյ դէմ մեղք գործէ: Ուստի մտածեց, թէ ինչ ըսէ, երբ Աստուած ուղղէ զինք:

Ամբակումը ստացաւ պատասխան մը, որը հաւանաբար չէր ակընկալեր: Իրեն յանձնարարուեցաւ գրել տեսիլքը այնքան պարզ, որ սուրհանդակը կարողանայ պատգամը ուրիշներուն փոխանցել: Այն փաստը, որ պատգամը ապագայի համար էր չփոխեց անոր ճշմարտացիութիւնը. այն պիտի կատարուի: Միեւնոյն ժամանակ Տիրոջը հետեւողները հաւատքով պէտք է ապրին: Տիրոջ ճշմարիտ հետեւողները պէտք է շարունակէին ապրիլ՝ վստահելով Իրեն, որ Ան ամբարիշտներու դէմ պիտի գործէ Իր ժամանակին եւ Իր ուզած ձեւով: Հաւատքով ապրիլը բոլորովին կը տարբերուի ամբարտաւաններու ապրելակերպէն: Հաւատքով ապրողները կրնան վստահ ըլլալ, որ Աստուած անպայման կը գործէ եւ ճիշտ ժամանակին կ'իրականացնէ Իր դատաստանը:

Ամբակումը ուշադրութեամբ լսեց Աստուծոյ պատգամը եւ 2:6-20-ին մէջ մի քանի վայեր յայտնեց անոնց, որոնք կը կատարէին այս յանցագործութիւնները, եւ որոնց պատճառով առաջացած էր Ամբակումի

սկզբնական հարցը: Այնուհետեւ 3-րդ գլխուն մէջ ան կը երգէ փառաբանութեան Սաղմոս մը: Միեւնոյն ատեն այն միտքը, թէ ինչ կը սպասէր իր ժողովուրդին, սարսափով լեցուց զինք. *«Լսեցի ու սիրտս սարսափեցաւ, ձայնէն շոյթունքներս դողացին: Ոսկորներուս մէջ փտտութիւն մտաւ ու եղած տեղս սարսափեցայ»* (3:16): Բայց ան գիտէր, որ կրնայ հանգստանալ նեղութեան օրը, երբ իր ազգին վրայ թշնամին յարձակի:

Աւարտելով իր փառաբանութեան երգը, մարգարէն բացարձակ վրտահուծութիւն կը յայտնէ Աստուծոյ.

«Թէեւ թզենին ընձիւղ չտայ, որդատունկերուն վրայ պտուղ չըլլայ, ձիթենիին բերքը ստէ, արտերը կերակուր չտան, փարսխէն ոչխարը պակասի, գոմերուն մէջ արջառ չըլլայ, սակայն եւ Տէրոջմով պիտի ցնծամ, իմ փրկութեանս Աստուծմովը պիտի ուրախանամ»:

Ահա Աստուծոյ հանդէպ հաւատքի ամենամեծ արտայայտութիւններէն մէկը, որը երբեւէ կարող ենք կարդալ: Ամբակումը մտածեց, թէ ինչ կ'ըլլար, եթէ իրեն լիակատար աղէտ պատահէր: Անոր նշած աղետները իսպառ կը վերացնէին ցանկացած զիւղացիի: Պտղատու ծառերուն վրայ պտուղ չկայ, դաշտերուն մէջ բերք չկայ, ոչ հոտ կայ ոչ ալ նախիր: Բայց այս ամենավատ երեւակայելի տեսարանին մէջ Ամբակումը դեռ կ'ըսէր, որ պիտի ցնծայ Տիրոջով եւ պիտի ուրախանայ իր փրկութեան Աստուծմով:

Արդեօ՞ք Աստուծոյ բարութեան նկատմամբ այսպիսի վտահուծութիւն ունինք: Արդեօ՞ք կը հաւատանք, որ մեր Աստուածը ամէն ինչ Իր ձեռքերուն մէջ կը պահէ եւ Իր ժամանակին արդարութիւնը կ'իրականացնէ:

Ինչպէ՞ս կ'արձագանքէինք Ամբակումի նկարագրած իրավիճակին: Եթէ ամէն ինչ կորսնցնէինք ու բախուէինք լիակատար կործանման, արդեօք Ամբակումի նման կըսէի՞նք, որ պիտի ցնծանք Տիրոջմով եւ ուրախանանք մեր փրկութեան Աստուծմով: Լաւ է մի պահ մեր անձեռը քննել ու հարցնել, թէ իրականութեան մէջ որքա՞ն խորն է մեր հաւատքն առ Աստուած:

Տոն Սթոքմըր

Ապաշխարութիւն – դառնալ՝ ճշմարիտ Աստուծոյ հետեւելու համար (3)

Յարաբերական ապաշխարութիւն

Յովհաննէսը հաւատացեալներուն գրեց. «Եթէ ըսենք թէ *«Մենք մեղք մը չունինք»*, ինքզինքնիս կը խաբենք ու մեր մէջ ճշմարտութիւն չկայ: Եթէ խոստովանինք մեղքերնիս, հաւատարիմ ու արդար է անիկա մեր մեղքերուն թողութիւն տալու եւ մեզ ամէն անիրաւութենէ սրբելու: Եթէ ըսենք թէ *«Մեղք մը չգործեցինք»*, ստախօս կը ցուցնենք զանիկա ու անոր խօսքը մեր մէջ չէ» (Ա Յովհ. 1:8-10): Տէրունական աղօթքին մէջ Տէր Յիսուսը սորվեցուց մեզ այսպէս աղօթել. *«Մեզի ներէ մեր մեղքերը»* (Դուկ. 11:4): Այսպիսով մեր ձախողութիւնները (մեղքերը) շարունակ խոստովանելու պատուէր ունինք:

Աշակերտներուն ոտքերը լուալու ժամանակ Յիսուս ըսաւ. *«Լուացուածին՝ ոտքերը լուալէն զատ ուրիշ բան պէտք չէ. ա՛յ բոլորովին մաքուր է. եւ դուք մաքուր էք, ո՛չ թէ ամէնքդ»* (Յովհ. 13:10): Այստեղ «լուացուածին» արտայայտութիւնը կը մատնանշէ դիրքային ապաշխարութեանն ու ներմանը, իսկ *«ոտքերը լուալ»*-ը՝ յարաբերական ապաշխարութեանն ու ներմանը: Օրուայ մէջ մի քանի անգամ լոգանք ընդունելու կարիք չկայ, սակայն ոտքերը լուալը անհրաժեշտ է կրկնել:

Քրիստոնէաները պէտք է շարունակեն խոստովանիլ իրենց ձախողութիւնները (մեղքերը) եւ ապաշխարեն՝ Աստուծոյ հետ իրենց հաղորդակցութիւնը վերականգնելու եւ պահպանելու համար: Աստուածաշունչը կը սորվեցնէ մեզի, որ քրիստոնէաները հոգեւորապէս չեն կրնար աճիլ առանց իրենց ձախողութիւնները (մեղքերը) կանոնաւոր խոստովանելու եւ ապաշխարելու: Քրիստոնէայի համար բոլոր ձախողութիւնները (մեղքերը) լուծուած են մեր Փրկչի մահով: *Պօղոսը ըսաւ. «Արդ դատապարտութիւն չկայ Քրիստոս Յիսուսով եղողներուն, որոնք մարմնաւոր կերպով չեն վարուիր»* (Հռովմ. 8:1): Բայց Աստուած թոյլ կուտայ, որ ժամանակ առ ժամանակ ձախողինք, որպէսզի մեր հաւատքը զօրանայ:

Ձախողութիւնները (մեղքերը) կը փչացնեն հաւատացեալի յարաբերութիւնը Աստուծոյ հետ:

Մեր շարունակական ձախողութիւններու (մեղքերու) հետ վարուելու գործընթացը ամփոփուած է ստորեւ բերուած ենթակէտերուն մէջ:

Ընդունում. առաջին քայլը պատճառաբանութիւններ գտնելու փոխարէն մեր ձախողութիւնները (մեղքերը) ընդունելն է:

Խոստովանութիւն. յաջորդ քայլը մեր ձախողութիւնը (մեղքը) խոստովանելն է (Ա Յովի. 1:9): Դաւիթ ըսաւ. «Տէրոջը դէմ մեղք գործեցի» (Բ Թագ. 12:13): Քրիստոնեաները պետք է պարբերաբար խոստովանին իրենց մեղքերը: Սա կը նշանակէ ընդունիլ մեր ձախողութիւնները (մեղքերը) եւ խոստովանիլ, որպէսզի մեր յարաբերութիւնը վերականգնուի միմեանց եւ Աստուծոյ հետ: Եթէ մեր անձերը քննենք եւ Աստուծոյ հետ ուղիղ յարաբերութիւն ունենանք, մենք Աստուծմէ չենք յանդիմանուիր: Ահա թէ ինչու քրիստոնէական կեանքին մէջ խոստովանութիւնը մեծ տեղ պետք է գրաւէ:

Ապաշխարութիւն. յաջորդ քայլը ուղղութիւնը փոխելն ու շրջուիլն է՝ Աստուծոյ հետեւելու համար: Այն կը ներառէ լիովին փոխուած վերաբերմունք ու վարքագիծ: Այն աւելին է, քան խոստովանութիւնը կամ գղջումը: Աստուածաշունչը կը սորվեցնէ, որ այն նոր սիրտ եւ նոր հոգի ունենալ է (Եզեկ. 18:30-32): Յայտնութեան գրքին մէջ կը կարդանք, թէ ինչպէս Տէրը եկեղեցիներուն ապաշխարութեան կոչ կ'ուղղէ (Յայտ. 2:5, 16, 3:3, 19):

Ներում. մեր մեղքը ընդունելէ, խոստովանելէ եւ ատկէ ապաշխարելէ ետք Աստուած մեզի ներում կ'առաջարկէ: Անոր ողորմութիւնը մեծ է: Դաւիթին ըսուեցաւ. «Տէրն ալ քու մեղքդ ներեց» (Բ Թագ. 12:13): Աստուած Հայր է բոլոր անոնց, որոնք Իրեն կը վստահին: Ներումը կը վերականգնէ ձախողութեան (մեղքի) պատճառով Աստուծոյ հետ հաւատացեալի խզուած կապը: Աստուածաշունչը կ'ըսէ. «Եթէ խոստովանինք մեղքերնիս, հաւատարիմ ու արդար է անիկա մեր մեղքերուն թողութիւն տալու եւ մեզ ամէն անիրաւոյթենէ սրբելու» (Ա Յովի. 1:9):

Վերականգնում. ներուելու ժամանակ մենք կը վերականգնուինք ու նորէն կը սկսինք Քրիստոսին հետեւիլ: Սա ուրախանալու առիթ է, ինչպէս կը կարդանք անառակ որդիին պատմութեանը մէջ (Դուկ. 15:22-24):

2022 թ.-ի Յունիսին թագուհիի պատիննէ յորելեանի տօնակատարութիւններուն ներկայ էին նաեւ Մեկան Մարքըն ու արքայազն Հերին՝ Մասեքսի դուքսն ու դքսուհին: Ի պատիւ նորին մեծութեան 70-ամեակին նուիրուած տօնակատարութեանը, անոնք միացան թագաւորական ընտանիքին՝ ներկայ գտնուելով Սուրբ Պօղոսի տանարին մէջ գոհաբանութեան արարողութեանը: Երկու տարի առաջ թագաւորական ընտանիքի անդամութենէն հրաժարելէ ետք սա թագաւորական արարողակարգերուն մասնակցելու անոնց առաջին պաշտօնական մասնակցութիւնն էր: Արդեօ՞ք արքայազն Հերին, Մեկանն ու թագաւորական ընտանիքի այլ անդամները կը հաշտուին իրար հետ, երբ ընդհանուր արժէքներու բացակայութիւնը կը թուայ թէ հեռացուցած է միմեանց: Դժբախտաբար, օտարութեան զգացումը կարող է տիրել նաեւ ընտանիքին մէջ:

Քննարկում

Քարտէզն օգտակար չէ, եթէ չես գիտեր, թէ ուր կը գտնուիս: Արդեօ՞ք գիտէք, թէ ուր կը գտնուիք Աստուծոյ քարտէզին վրայ՝ Աստուածաշունչին վրայ: GPS-ն օգտակար չէ, քանի դեռ չէք օգտագործեր այն: Արդեօ՞ք կը կարդաք Աստուծոյ GPS-ը՝ Աստուածաշունչը:

Մենք տեսանք, որ Աստուծոյ հետեւելու համար դարձի գալը (ապաշխարութիւնը) կ'ենթադրէ արմատական փոփոխութիւն: Սա տեսանք Հին Կտակարանին մէջ՝ Դաւիթ թագաւորի եւ Յովսեայ թագաւորի կեանքերուն մէջ, եւ նաեւ Նոր Կտակարանին մէջ՝ անատակ որդիի, Չաքէոսի եւ Պօղոսի կեանքերուն մէջ:

Բայց մարդիկ կրնան մերժել ապաշխարութեան ուղերձը, ինչպէս Նոյի օրերուն եւ Հին Կտակարանի մարգարէներու ժամանակ:

Որո՞ւ կը նմանինք

Դիրքային ապաշխարութիւնը կը հաշտեցնէ մեզ Աստուծոյ հետ: Սա կը նշանակէ շրջուիլ՝ ճշմարիտ Աստուծոյ հետեւելու համար: Չաքէոսն ու Պօղոսը ապաշխարեցին եւ Աստուծոյ հետ հաշտուեցան ու դարձան Անոր ընտանիքի անդամները: Բայց այսքանով չենք վերջանար:

Յարաբերական ապաշխարութիւնը կ'օգնէ մեզ պահպանելու ընտանեկան յարաբերութիւնը, երբ մենք մեղք կը գործենք: Դաւիթ թագաւորը եւ Յովսեայ թագաւորը ապաշխարեցին՝ Աստուծոյ հետ իրենց

հաղորդակցութիւնը վերականգնելու համար: Պօղոսը յորդորեց հաւատացեալներուն ըսելով. «Եւ մի՛ կերպարանիք այս աշխարհին կերպարանքովր, հապա ձեր մտքին նորոգութիւնովր նորոգուեցէ՛ք, որպէս զի քննէք թէ ի՞նչ է Աստուծոյ կամքը, որ բարի ու հանելի եւ կատարեալ է» (Հռովմ. 12:2): Աստուածաշունչը կարդալու ժամանակ թո՛յլ տուէք, որ Սուրբ Հոգին փոխէ ձեր միտքն ու վարքագիծը: Մենք պետք է շարունակ դարձի գանք Աստուծոյ հետեւելու համար, ինչպէս մանուկ մը հօրը կը հետեւէ:

Ամփոփում

Եկէ՛ք Աստուծոյ հետ ուղիղ յարաբերութիւն ունենանք: Այն պետք է շարունակական բնոյթ ունենայ, եթէ կ'ուզենք Տիրոջ հետ մեր ընկերակցութիւնը վառ պահել: Եկէ՛ք Աստուծոյ խնդրենք, որ օգնէ մեզի տեսնելու այն բաները, որոնք պետք է փոխենք մեր կեանքին մէջ:

Ճորճ Հատուր

«Լսան զի մեզի մանուկ մը ծնաւ,

Մեզի որդի մը տրուեցաւ

Եւ իշխանութիւնը անոր ուսին վրայ պիտի ըլլայ:

Անոր անունը պիտի կոչուի

Սքանչելի, Խորհրդակից, Հօր Աստուած,

Յախտենականութեան Իշխան:

Դաւիթին այտոռին վրայ ու անոր թագաւորութեանը վրայ

Անոր իշխանութեանը մեծնալուն ու խաղաղութեանը

սահման չկայ...»

Եսայեայ 9:6-7

Նարկիզներու պարտեզը

Մի քանի անգամներ աղջիկս հեռաձայնեց ըսելով. «Մամա՛, պետք է անպայման գաս եւ նարկիզները տեսնես նախքան որ անոնց ժամանակը անցնի», կը պատմէ շնորհալի տիկին մը: «Կ'ուզէի երթալ բայց երկու ժամ հեռու էր: Վերջապէս՝ յաջորդ երեքշաբթի կուգամ՝ ըսի թէ եւ քիչ մը դժկամելով: Այդ օրը անձրեւոտ էր եւ ցուրտ, բայց խոստումս պահեցի: Երբ աղջկանս՝ Քարօլինին տուն մտայ, թոռնիկներուս խանդավառ բարեգալուստը զիս ուրախացուց: «Մոռցիր նարկիզները» ըսի աղջկանս, բայց ան պնդեց որ անպայման տեսնելու էինք զանոնք»:

Քսան վայրկեան քշելէ վերջ, քարքարոտ ճամբայ մը դարձանք եւ պզտիկ եկեղեցի մը տեսայ որուն մէկ կողմը ձեռագիր նշանատախտակ մը կար որ կ'ըսէր. «Նարկիզներու պարտեզ»: Ինքնաշարժէն իջանք եւ պզտիկներուն ձեռքէն բռնած Քարօլինին հետեւեցայ արահետէն: Երբ անկիւնը դարձանք, վեր նայեցայ եւ կարծես շունչս կեցաւ: Դիմացս պարզուեցաւ ամենահրաշալի տեսարանը: Կարծես մէկը ոսկիի տակառ մը թափած էր այդ լերան եւ շրջակայ բլուրին կողմերը: Ծաղիկները շքեղօրէն ցանուած էին բոլոր ձեւով՝ գոց նարնջագոյն, ճերմակ, դեղին եւ վարդագոյն՝ կապուած մեծ ժապաւէններու նման: Տարբեր գոյնով նարկիզներ մեծ խումբերով ցանուած էին մաստնայատուկ կերպով:

«Ո՛վ ըրած է ասիկա» հարցուցի Քարօլինին, «կին մը» պատասխանեց աղջիկս: «Այս հողամասին վրայ կ'ապրի ան» եւ ցոյց տուաւ ծաղիկներուն մէջտեղը գտնուող գողտրիկ բնակարան մը: Քալեցինք դէպի այդ տունը: Պատշգամին առջեւ ցուցատախտակ մը կար որուն վերնագիրն էր «Պատասխաններ ձեր հարցումներուն»:

Առաջին պատասխանն էր «50,000 ծաղիկի տխեր», երկրորդը՝ «Ցանուած՝ մէկ առ մէկ՝ կնոջ մը կողմէ, որ ունի երկու ձեռքեր, երկու ոտքեր եւ մէկ ուղեղ»: Երրորդ պատասխանն էր «Սկսուած 1958-ին»:

Ինձի համար այդ վայրկեանը կեանքս յեղաշրջող փորձառութիւն մըն էր: Մտածեցի այս հրաշագործ կնոջ մասին որ քառասունէ աւելի

տարիներ առաջ սկսած էր մեկ ծաղիկի սոխ ցանել, այս լեռնակողմին գեղեցկություն էլ ուրախություն բերելու տեսիլքով: Տարուէ տարի մեկ ծաղիկ ցանելով, այս անձանօթ կինը աշխարհի իր ապրած անկիւնը փոխած էր յատկապէս: Օրը օրին ան այս արտասովոր, սքանչելի, ներշնչիչ գեղեցկութիւնը ստեղծագործած էր համբերութեամբ: Անոր նարկիզներու պարտեզի սկզբունքը ինծի սորվեցուց մեծագոյն գաղտնիք, որը կ'արժէր տօնախմբել:

Նոր տարուայ սեմին մենք ալ կրնանք օրինակ առնել այս կնոջ կատարելագործումէն: Սորվինք քայլ առ քայլ յառաջ երթալ դէպի մեր նպատակակէտը, ժամանակը շիտակ կերպով գործածելով: Մենք ալ կրնանք մեր գտնուած անկիւնները փոխել երբ յարատեւութեամբ էլ տեսիլքով գործենք:

«Ձեւով մը տխուր կը զգամ» ըսի աղջկանս, «ինչե՛ր կրնայի իրագործել եթէ 35-40 տարիներ առաջ խորիէի հոյակապ նպատակակէտի մը մասին էլ աշխատէի քայլ առ քայլ գործադրել փափաքս այս տարիներուն ընթացքին: Երեւակայէ ինչեր կրնայի ընել...»:

Աղջիկս շեշտակի կերպով ինծի նայելով ըսաւ. «Վաղն իսկ սկսէ, մա՛մ»:

«Շիտակ է: Անիմաստ է անցեալի կորսուած ժամերուն կամ պատեհութիւններուն համար ողբալ: Չղջալու փոխարէն կրնայի այս սորված դասս գործադրել»:

Ուստի մի՛ սպասէր, որ այս կամ այն բանը ըլլայ ուզածդ ընելու համար: Ճիշտ այսօր սկսէ ցանկացած երագդ իրագործել: Ուրախութիւնը ճամբորդութիւն մըն է էլ ոչ թէ վախճան մը: Ուստի գործէ սիրով էլ համբերութեամբ: *Պօղոս առքեալի նման «Նպատակը դիտելով՝ դէպի Քրիստոս Յիսուսով եղած Աստուծոյ վերին կոչումին մրցանակին կը վազեմ...»* (Փիլ. 3:14):

Քաղուած՝ «Աւետարեր ձիթենին» գրքէն

**«Տուներ մտնելով՝ տեսան մանուկը իր մօրը
Մարիամին հետ ու ինկան երկրպագության
ըրին անոր եւ իրենց զանձերը բանալով
ընծաներ տուին անոր՝ ոսկի ու կնդրուկ
եւ զմուռս» (Մատթ. 2:11)**

Մատթ. 2:11-ի մեջ «իրենց» դերանունը մոգերուն կը վերաբերի: Յունարէն բնագրին մէջ մոգերուն համար օգտագործուած բառը «magos»-ն է: Այն երեք անգամ յիշատակուած է Մատթ. 2-րդ գլխուն մէջ: Հնարաւոր է, որ անոնք արեւելքի գիտնականներ էին, ովքեր ուսումնասիրած էին Աստուծոյ արարչագործութիւնը եւ Տիրոջ Հոգիէն առաջնորդուած՝ հրեայ ազգին տրուած խոստումը կը փնտռէին: Հետաքրքրական է, որ «magos»-ը օգտագործուած է նաեւ Գործք Առաքելոց 13-րդ գլխուն մէջ՝ սուտ մարգարէի պատմութեան մէջ:

Աստուծոյ Հոգին միշտ կ'առաջնորդէ դէպի ճշմարիտ Աստուած եւ Իր Որդին: Սա ակնյայտ է այս պատմութեան մէջ. անձանօթ օտար-երկրացիներ կուգան մանուկ Յիսուսին երկրպագելու: Ինչպիսի՛ հրաշք:

Հայաստանի մեր աշխատակիցները եւ անոնց ընտանիքները շուտով Մոլտովա պիտի մեկնին՝ Christian Mission International Aid (CMI-AID)-ի կողմէ կազմակերպուած Սուրբ Ծննդեան միջոցառումներու կազմակերպչական աշխատանքներուն միանալու համար, որոնք պիտի անցկացուին Չիրնեստ գիւղին մէջ: Սա ամենամեայ միջոցառում է, որտեղ մանուկները եւ մեծերը կը հաւաքուին հետաքրքիր ներկայացում մը դիտելու եւ Աւետարանչական գործունէութիւններուն մասնակցելու համար: Սա մեր աշխատակիցներու առաջին գործուղումն է, որը տեղի պիտի ունենայ Դեկտեմբեր 5-23-ը:

Մոզերը մտան տուն ու տեսան մանուկին՝ Իր մօր Մարիամին հետ: Աստուածաշունչը շատ յստակ կ'ըսէ, թէ ճիշդ այդ պահուն անոնք ծունկի եկան ու երկրպագեցին Անոր: Անոնք միայն Տէր Յիսուս Քրիստոսին երկրպագեցին: Անոնք ճամբայ ելած էին Թագաւորին փնտռելու համար:

Աստղը առաջնորդեց անոնց աչքերը, իսկ Հոգին՝ անոնց սրտերը: Անոնք իրենց գանձերը բանալով՝ հագուագիւտ ու թանկարժէք նուէրներ տուին Թագաւորին, ով յաւէտ Թագաւոր է:

Մոլտովայի մէջ Աւետարանը կը քարոզուի աղքատներուն: Մոլտովան որոշ ժամանակ յայտնի էր, որպէս Եւրոպայի ամենաաղքատ երկիրը: Մեր աղօթքն է, որ միջոցառումին գտնուող մարդկանց սրտերը բացուին՝ ընդունելու ամենամեծ գանձն ու նուէրը՝ մեր Տէր ու Փրկիչ Յիսուս Քրիստոսը:

Մենք կը շարունակենք աղօթել Սուրբ Ծննդեան եւ այլ աւետարանչական եւ ուսուցողական միջոցառումներուն համար, որոնք պիտի անցկացուին եկող ամիսներուն մէջ Մոլտովայի, Հայաստանի եւ Լիբանանի մէջ:

Տօքթ.՝ Դանիէլ Ծէյմս